

ster, nemlig om det ikke er en lille Uagtksomhed, naar § 6 kun hjemler Regjeringen Ret til at fordre den nye Bane overdragen til sig, naar den gjør sin Ret gjældende med Hensyn til den øvrige Banestrekning. Det forekommer mig, at der af de samme Grunde, som ved den forrige Lovs Behandling med Rette bleve fremhævet af den ærede Minister, ogsaa maatte være en lignende Ret for Jernbaneselskabet, eller med andre Ord, at Regjeringen, naar den indløste Hovedbanen, ogsaa maatte være forpligtet til at tage denne Stump Bane med; thi at denne i saa Tilfælde skulde forblive hos det sjællandske Jernbaneselskab, kan dog ikke være Meningen. — Jeg skal isørigt endnu gjøre opmærksom paa, at den Eneret, hvorom der er Tale, ikke har Stort at betyde; thi den gaar kun ud paa Ret til at anlægge en Bane fra et Punkt paa Kjøbenhavn—Korsør Banen til et Sted ved Sundet mellem Sjælland og Hol-land-Falster, hvor der er dybt Vand, og der kan allsaa i og for sig ikke være Noget til Hinder for ved Siden deraf at tillade Anlæggelsen af andre Jernbaner, enten udgaende fra den nuværende Hovedbane eller som en aldeles selvstændig Bane, være sig til dybt eller til grundt Vand.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, har ganske Ret i, at det vilde være ubilligt, dersom man ikke betragtede denne Bestemmelse i § 6 som indeholdende saavel en Forpligtelse som en Ret for Staten til at overtage Sidebanen, samtidig med, at den overtog Hovedbanen. Det er en Ucorrecthed i Udtrykket, som jeg selv tidligere er bleven opmærksom paa, men desværre først efterat Lovindkastet havde gennemgaaet det sidste Stadium før Forelæggelsen her, allsaa paa en Tid, da jeg ikke var raadig over at foretage nogen Forandring i det.

Krieger: Jeg ønsker blot at fremsføre en Bemærkning, som rigtignok allerede, idetmindste i Forbigaaende, er gjort gjældende af en anden æret Rigsdagsmand, og som Indenrigsministeren siltiende har bekræftet, men som jeg troer det ikke er uvigtigt med Hensyn til hele Sagens Behandling bliver, om jeg saa maa sige, slaet fast, og det er den, at Udgangs-

punktet jo er det, at Selskabet har forbret denne Bevilling, hvis den anden Lov skulde komme til Anvendelse, men at Selskabet paa den anden Side ikke har erklæret, at det ikke vilde forhandle med Indenrigsministeren om den Bevilling, der hjemles ved denne Lov, dersom den anden Lov ikke gaar igjennem. Med andre Ord: staaer det end tvivlsomt, hvorledes den anden Lov vil blive ordnet i det Enkelte, saa er der dog al Grund for Rigsdagen til i ethvert Fald at fremme denne Lov, saaledes som den foreligger. — Jeg skal ikke gaae i Rette med Indenrigsministeren, fordi han har udtrykt sig, jeg kan gjerne sige, noget respecteerligt om den Stump Bane, her er Tale om, — for mig er denne Bane efter vore smaa Forhold ret respectabel. Jeg har beklaget, at Forholdene stillede sig saaledes, at en tilsvarende Lov ikke blev gennemført ifjor samtidig med den større Lov. Jeg er ganske enig i, at den større Lov maatte gennemføres; thi, naftet jeg personlig, hvis jeg havde været i et vædbelystent Land, med Glæde vilde have tilbudt en Paré af 99 mod 1 paa, at det Hele vilde falde i Vandet, saa vidste jeg dog forud, at Erfaringen maatte gjøres; men der havde ikke været Noget til Hinder for at vedtage en saadan tilsvarende Lov, saa at den havde kunnet ligge til Brug for Indenrigsministeren, naar det — jeg kan sige desværre — viste sig, at det større Project kun var en løs Phantasi. Det glæder mig nu af den Maade, hvorpaa den ærede Minister har udtalt sig, at see, at han, medens han — som naturligt er — ikke vil styde det Andet bort, saafremt det viser sig som en Virkelighed, dog er kommen til den bestemte Erkjendelse, at det er rigtigt at fremme Noget, der er virkeligt, selv om man kunde tænke sig Noget, der var bedre, naar det dog ikke er givet, at det Bedre kan blive virkeligt.

Da ikke Flere begjærede at tytte sig, sluttedes Forhandlingene.

Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.